

Handling, hvorved Erstatningen foraaresages, nemlig Ijhelslagningen, just foranstaltet i det Heles Interesse og ikke udelukkende, ja, ikke engang væsentligst for den indskrænkede Kredsens Skyld. Gvillen. Dets maade man saa end vælger, er jo iøvrigt noget Bilskaarligt, og jeg skal, saalænge jeg ikke hører motiverede Indvendinger, ei videre begrundede, hvorfor vi netop ere komne til at nævne tre Fjerdedele og een Fjerdedeel istedet for noget andet Talsforhold; tilsidst vil dog Valget for en væsentlig Deel beroe paa et Stjøn.

— Der er saaledes ikke stillet flere Ændringsforslag til dette Affnit, og jeg skal altsaa endnu blot ytre et Par Ord med Hensyn til § 5. Det hedder deri, at det i visse Tilfælde, nemlig naar Politimesteren finder, at der er Anledning til at paabyde særdeles Foranstaltninger i Anledning af farlige smitsomme Sygdomme, skal være forbudt „ifølge Salg eller af anden Grund at føre Creaturer bort eller at komme paa anden Mands Grund eller paa en alfar Bei med Creaturerne.“ Hvis denne Bestemmelse i givne Tilfælde skulde komme ordret til Anvendelse, vilde der jo rigtignok kunne opstaae hoist vanskelige Forhold for Cleren af en Besætning. Tænker man sig det Tilfælde, at en Mand ikke kan komme med sine Creaturer paa sin Mark uden at passere en alfar Bei, saa vil han jo ved den bogstavelige Fortolkning være aldeles udelukket fra at benytte Græsningen paa sin Mark til Creaturernes Næring, og det samme vil være Tilfældet, hvor en Mand har lovlig Afgang til sin Mark eller en Deel af sin Mark over anden Mands Grund. Vi have ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende, idet vi have beroliget os ved, at den Autoritet,

der skal bestemme, naar der er Anledning til at lade extraordinære Foranstaltninger indtræde, vel vil kunne paa taalelig Maade ordne det Fornødne i slikt extraordinært Tilfælde; men jeg har dog troet, at det var rigtigt at omtale det for maaskee derved at fremfalde en Forklaring enten fra Udvalgets Ordfører eller fra den høitæredede Minister, hvorved den Tvivl og Betænkelighed, som har været tilstede hos Mange, kan blive fjernet.

B. Christensen: Med Hensyn til de Ændringer, som de ærede Forslagsstillere her have bragt i Forslag, maa jeg tilføje, at jeg ikke kan Andet end i det Væsentlige samstemme med disse. Kun har jeg nogen Tvivl om fra Udvalgets Standpunkt er der dog ikke sær Anledning til at reise denne — hvorvidt der er tilstrækkelig Grund til det sidste Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at Statskassen skulde bære de $\frac{3}{4}$ af Erstatningen og derimod Kjøbstads- og Amtkommunen kun den ene Fjerdedeel. Jeg skal imidlertid ikke urgere dette, da den høitagede Minister upaatvivleligt vil gaae ind derpaa; jeg skal kun bemærke, at, saavidt mig bekendt, er det i det oprindelige Forslag og det i Udvalgets Forslag opstillede Forhold af Halvdelens Paalag paa Kommunen og Halvdelens paa Statskassen vistnok ikke blot meget liberalt, men det er derhos vistnok vanskeligt at paavise noget Land, hvor man er gaaet saa vidt. Det kan jo ikke nægtes, at Alle have en sær Interesse i, at disse Forhold behandles med stor Samvittighedsfuldhed og Billighed, og det er vel muligt, at nogen Spore dertil vilde mangle, dersom man paalagde Statskassen en saa stor Deel af Erstatningsbyrden. Jeg skal imidlertid ikke urgere det.